

Daniel Frkat – OSW 2013 – Govor

Zašto hrvatski u Austriji? – Moja budućnost s hrvatskim jezikom

Periculum in mora. To je, dame i gospodo, stari latinski citat. Ovim riječima bih htio ući u današnju temu koju sam izabrao. Vratimo se na citat. *Periculum in mora.* To bi na hrvatskom značilo: Opasnost je u odlaganju. Na njemačkom vam je sigurno poznata izreka: *Was du heute kannst besorgen ... das verschiebe nicht auf morgen.* Time želim reći, što danas možete obaviti, nikada nemojte ostaviti za sutra. Ova poslovice je meni jako važna. To vrijedi prije svega za učenje hrvatskoga jezika. Htio bih vam objasniti koliko je važno učiti hrvatski u školi još od malih nogu. Mene su moji roditelji učili hrvatski još od svojega rođenja i uvijek su pričali sa mnom na hrvatskom jeziku. U osnovnoj školi počeo sam ići na prve sate hrvatskoga jezika. Uvijek sam obožavao jezike, a pogotovo hrvatski jezik. Otkada sam prešao u gimnaziju, isto idem na hrvatsku nastavu i jako mi se sviđa. Jedino mi smeta što moram ostati do četiri u školi. Osim toga i prijatelji su me uvijek zezali što sam morao ostati u školi, dok su se oni vani igrali. Prije sam uvijek gnjavio svoju mamu da me odjavi, ali danas sam joj stvarno jako zahvalan za to što me je tjerala da idem na hrvatsku nastavu. Dok su se moji prijatelji igrali vani, ja sam ostao do četiri u školi i učio hrvatski. Uvijek ću biti ponosan na to da sam Hrvat. I sretan sam što i dalje imam i hrvatsko i austrijsko državljanstvo.

Koji su moji planovi za budućnost? Želim studirati u Hrvatskoj – glazbu i engleski i biti učitelj jednog dana. Pri tome će mi hrvatski jezik i znanje o hrvatskom jeziku sigurno biti od velike pomoći. Isto to je i moj brat govorio. On je htio postati

nogometaš u Hrvatskoj. Njegov cilj je bio čak da igra u hrvatskoj reprezentaciji. Zamislite! Znači to što je i on namjeravao, to se do sada još nije dogodilo. ALI TKO ZNA? Ja sam inače optimist. Mislim da kad si jednom odrediš neki cilj, da ćeš ga s puno rada i ostvariti. Kad mene pitaju gdje ću ja biti za nekih pet do deset godina, ja ću im uvijek odgovoriti: Ja ću uspjeti u tome što želim postići i ne sumnjam da ću jednog dana raditi i živjeti u Hrvatskoj. Zna li zašto? Zato što znam da kad nešto želim postići, u tome ću i uspjeti. Meni brat uvijek govori: “Danijele, to ti je samo sada tako zato što ti znaš Hrvatsku samo kao zemlju za odmor i tamo nikada nisi išao u školu!” Ali za mene je Hrvatska puno više nego samo odmaralište. Za mene je Hrvatska moja domovina. Mjesto gdje se želim vratiti jednoga dana. Mjesto gdje je sve drukčije, gdje ne moram pričati s prijateljima na nekom drugom jeziku, gdje nemam dva materinjska jezika, to je zemlja u kojoj mogu provesti život sa svojom obitelji, a ne da moram svaki drugi vikend juriti u Hrvatsku. Nažalost, sve će se to malo pomalo promijeniti, zapravo se već malo promijenilo. Hrvatska je od 1. srpnja 2013. članica Europske unije. Da, znači Hrvatska je dio Europske unije. I jako važno: hrvatski je postao 24. službeni jezik u Europskoj uniji. Što vi kažete na to? Skoro svi su govorili kako je to dobro i kako je to super, ali pitam se tko je od vas stvarno bio za članstvo Hrvatske u Europskoj uniji? Pitam se tko bi stvarno priznao da im se ne sviđa da su u Europskoj uniji. Jer svatko zna da svaka zemlja ima i loših i dobrih strana. Hrvatska mora još puno napraviti kako bi bila bolja. U sportu već jeste... Ali zasada sam sretan što je Hrvatska i dalje moja mala, najdraža država na svijetu.

(626 riječi)

Daniel Frkat

Jezik: hrvatski

Vrst teksta: govor (Naticanje u istočni jeziki 2013.)

Broj stranic: 3

Ljeto: 2015.

Škola: Savezna gimnazija Matrštof - BG/BRG Mattersburg

Učitelj: mag. Ivan Rotter, MA

Predala za datarnicu: mag. Angelika Kornfeind